1973 Jun 25 Genève ILO

1218 Konvensjon nr. 137 om sosiale følger av nye metoder for godsbehandling i havner

Oversettelse

Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse,

som av styret for Det internasjonale arbeidsbyrå er blitt sammenkalt i Genève, og som har trådt sammen til sin 58. sesjon den 6. juni 1973, og

som tar i betraktning at det har skjedd og skjer viktige endringer i metoder for godsbehandling i havner — så som bruk av enhetslast, innføring av roll-on roll-off metoder og stadig økende mekanisering og automatisering — og i mønsteret for godstransporter og at slike endringer ventes å bli mer utbredt i framtida, og

som tar i betraktning at slike endringer, ved å øke takten i godstransporten, forkorter den tid skipene bruker i havn og ved å redusere transportkostnadene, vil kunne gagne vedkommende lands økonomi i sin helhet og bidra til å heve levestandarden, og

som tar i betraktning at slike endringer også medfører betydelige følger for sysselsettingsnivået i havnene og for havnearbeidernes arbeids- og leveforhold, og at det bør gjøres tiltak for å unngå eller redusere problemer som følger av dette, og

som tar i betraktning at havnearbeiderne bør få del i de goder som følger med innføringen av nye metoder for godsbehandling, og at det, i samsvar med dette, i takt med planlegging og innføring av nye metoder, bør planlegges og treffes tiltak for å sikre en varig bedring av deres situasjon, gjennom slike virkemidler som regularisering av sysselsetting og stabilisering av inntekter, og gjennom andre tiltak som gjelder deres arbeids- og leveforhold, og de sikkerhetsmessige og helsemessige sider ved arbeid i havn, og

som har besluttet å vedta visse framlegg om sosiale følger av nye metoder for godsbehandling (i havner), punkt 5 på sesjonens dagsorden, og

som har bestemt at visse framlegg skal gis form av en internasjonal konvensjon,

vedtar i dag 25. juni 1973 følgende konvensjon, som kan kalles Konvensjonen om havnearbeid, 1973, (The Dock Work Convention, 1973);

Art. 1.

1. Denne konvensjon gjelder personer som til vanlig er disponible for arbeid som havnearbeidere og som er avhengig av dette arbeid som sin viktigste årlige inntekt.
2. I denne konvensjon betyr «havnearbeidere» og «havnearbeid» personer og virksomhet som nasjonal lovgivning eller praksis har gitt en slik definisjon. Vedkommende arbeidsgiver- og arbeidstakerorganisasjoner skal rådspørres eller på annen måte ta del i utforming eller endring av slike definisjoner. Det skal i denne sammenheng tas omsyn til nye metoder for godsbehandling og den virkning de har på de forskjellige arbeidsoperasjoner som havnearbeidere utfører.

Art. 2.

1. Det skal være vedkommende lands politikk å oppmuntre alle dem som berøres av dette til å skaffe havnearbeiderne fast eller regelmessig sysselsetting så langt det er mulig.
2. I hvert fall skal havnearbeiderne sikres minimumsperioder med sysselsetting eller en minimumsinntekt, på en måte og i en utstrekning som avhenger av den økonomiske og sosiale tilstand i vedkommende land eller havn.

Art. 3.

1. Det skal opprettes og ajourføres registre over alle yrkeskategorier av havnearbeidere på en måte som fastsettes ved nasjonal lovgivning eller praksis.
2. Registrerte havnearbeidere skal ha fortrinnsrett ved tildeling av havnearbeid.
3. Registrerte havnearbeidere plikter å være disponible for arbeid på den måte som nasjonal lovgivning eller praksis bestemmer.

Art. 4.

1. Mannskapsstyrken i registrene skal med jevne mellomrom gjennomgås for å oppnå et nivå som passer til behovet i vedkommende havn.
2. Enhver nødvendig reduksjon av mannskapsstyrken i et register skal følges av tiltak med sikte på å unngå eller minske skadevirkningene for havnearbeiderne.

Art. 5. For å sikre de størst mulige sosiale fordeler ved nye metoder for godsbehandling, skal det være vedkommende lands politikk å oppmuntre til samarbeid mellom arbeidsgivere eller deres organisasjoner på den ene siden, og arbeidstakerorganisasjonene på den andre, om bedring av effektiviteten i havne-

arbeidet, med deltaking, når det passer, fra vedkommende myndigheters side.

Art. 6. Hvert medlemsland skal sørge for at passende regler for sikkerhet, helse, velferd og yrkesopplæring blir gjort gjeldende for havnearbeidere.

Art. 7. Reglene i denne konvensjon skal gjøres gjeldende gjennom nasjonale lover eller forskrifter, i den utstrekning de ikke er gjort gjeldende gjennom tariffavtaler, voldgiftskjennelser eller på annen måte som er i samsvar med nasjonal praksis.

Art. 8. De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal oversendes Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering.

Art. 9.

1. Denne konvensjon skal være bindende bare for de medlemsstater i Den internasjonale arbeidsorganisasjon som har fått registrert sine ratifikasjoner hos Generaldirektøren.
2. Den skal tre i kraft 12 måneder etter den dag da to medlemsstaters ratifikasjoner er blitt registrert hos Generaldirektøren.
3. Deretter skal denne konvensjon tre i kraft for enhver medlemsstat 12 måneder etter den dag da dens ratifikasjon er blitt registrert.

Art. 10.

1. En medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon kan, når 10 år er gått fra den dag da konvensjonen trådte i kraft, oppsi den, ved å sende melding om dette til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsiing trer ikke i kraft før ett år etter at den er blitt registrert.
2. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, og som ikke innen ett år etter utgangen av den 10-årsperiode som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsiingsrett som er fastsatt i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter oppsi denne konvensjon ved utgangen av hver 10-årsperiode på de vilkår som er fastatt i denne artikkel.

Art. 11.

1. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal underrette alle medlemsstater av Den internasjonale arbeidsorganisasjon om registreringen av alle ratifikasjoner og oppsiinger som er sendt ham av Organisasjonens medlemsstater.
2. Når Generaldirektøren underretter medlemsstatene i Organisasjonen om registreringen av den annen ratifikasjon som er sendt ham, skal han henlede medlemsstatenes oppmerksomhet på den dag da konvensjonen vil tre i kraft.

Art, 12. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal sende Generalsekretæren for De forente nasjoner fullstendig opplysninger om alle ratifikasjoner og oppsiinger som registreres av ham etter reglene i de foregående artikler, for at de kan bli registrert i samsvar med artikkel 102 i De forente nasjoners pakt.

Art. 13. Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå skal når det finner det nødvendig, legge fram for Arbeidskonferansen en melding om hvordan denne konvensjon har virket og undersøke om det er ønskelig å sette på Konferansens dagsorden spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen.

Art. 14.

1. Dersom Konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjon helt eller delvis, og intet annet er bestemt i den nye konvensjonen, skal —
   (a) en medlemsstats ratifikasjon av den nye reviderende konvensjon ipso jure innebære en øyeblikkelig oppsiing av denne konvensjon uten omsyn til reglene i artikkel 10 ovenfor, forutsatt at den nye reviderende konvensjon er trådt i kraft,
   (b) denne konvensjon ikke lenger kunne ratifiseres av medlemsstatene fra den dag da den nye reviderende konvensjon trer i kraft.
2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli å være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemsstater som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderende konvensjon.

Art. 15. De engelske og franske versjoner av denne konvensjons tekst har samme gyldighet.